

FASCINATIE:

VERBINDEN, NATUUR, OMARMEN, (ONZE) AARDEN

- I. HOE KAN IK ERVOOR ZORGEN DAT MENSEN BETER ZORG GAAN DRAGEN VOOR DE NATUUR IN STEDELIJKE CONTEXT?
- II. WAT ALS WIJ NEDERLANDERS MOETEN GAAN VLUCHTEN DOOR DE GEVOLGEN VAN DE KLIMAATCRISIS?
 - I. Mijn onderzoek begint nog op twee verschillende paden. Enerzijds mijn zorg om de klimaatveranderingen, het waterpeil wat stijgende is, de natuurrampen die blijven opvolgen. En de zorg om de transparante "oogkleppen" van de mens in stadse omgeving, waar ze hun troep nog dagelijks op straat gooien met het idee dat iemand er een baan aan heeft. De aanname die ik daarbij maak naast kunstenaar Thijs Biersteker en filosoof Charles Eisenstein, is dat het ligt aan het gebrek aan verbinding met de natuur, de ontbrekende "taal" vanuit en met "de natuur". En gebrek aan het gevoel en de kennis dat wij ook de natuur zijn. Hoe kunnen we zorgen voor iets waar we ons niet mee verbonden voelen? Hoe kunnen we ons verantwoordelijk voelen voor iets wat geen respons lijkt te geven? Hoe kan men in een stedelijke omgeving verbinden met die natuur? Hoe kan ik/men "aarden" in de stad? Wat voor emotie of verbinding zou je voelen als we dat wel zouden kunnen? En handelen we dan ook anders?
 - II. Een tweede fascinatie is het gebrek aan empathie voor vluchtelingen, migranten en immigranten. Wat leidde tot het gedachtengoed: "Wat als wij op een dag door het verhogende waterpeil als Nederlander zelf de vluchteling worden?". Zelfs in gesprek met Marieke Vreeken (Policy Advisor on Asylum, Migration & Rule of Law for Dutch Greens in EU Parliament) riep deze vraag nieuwsgierigheid op. Staan de deuren dan open voor de 3 miljoen mensen die de randstad moeten ontvluchten? Daar waar nu veel deuren worden dichtgehouden of angst ontstaat over de "eigen plek" kwijtraken in de maatschappij aan vluchtelingen uit Ukraine, Pakistan etc. Wat kunnen we leren van de vluchtelingen van nu? Wat als het water ons aan de lippen staat? Hoe worden wij dan ontvangen? Hoe reageren wij als Nederlanders? Blijven we zoals de mensen in* Fairbourne, Wales zitten waar we zitten terwijl de overheid ons al gewaarschuwd heeft? Staan de deuren voor ons dan wel open in andere landen? Wat nemen we mee? En wat kunnen we voor een ander betekenen? Wat hebben we nodig?

*Bron: de Klimaatverkenner, Nicolaas Veul

MENSBEELD, WIE BEN IK

Beide fascinaties komen van een diep binnenste.

Als driejarige riep ik al, "Mam, ik ga niet oud worden in Nederland". Bij iedere zonnestraal die in de wintermaanden een kier had gevonden in het wolkendek, trok ik al mijn kleding uit en liet mijn blote lijf bestralen met zijn vit D voeding. Wat later de kern van mijn eigen vlucht was, een vlucht uit dit land opzoek naar een gezond lijf.

Opgegroeid in een katholieke omgeving en met onderwijzers als ouders, was er een prachtig pallet aan mensen om mij heen. Mijn buurt vriendjes waren jongens uit Suriname, mijn tante Kate kwam uit Suriname en was partner van mijn tante Marijke. In de klas zaten kinderen uit Tsjechië, Iran, Indonesië, Dominicaanse Republiek, Rusland en Polen.

1991, Ik met mijn buurjongens Virgil en Joël Westzaan

Op mijn 16^e had ik een hele periode nachtmerries over hoe de natuur uitgeput zou raken. Sinds die tijd voel ik me machteloos en verlamd in die machteloosheid tegen de grootsheid van het probleem.

Ik begon mijn zorgen uit te dragen door veel 2^e hands kleding te dragen, het over-consumeren en produceren te bevragen. Na de middelbare school startte ik met Communicatie Multimedia Design, switchte naar Mode Vormgeving met Product en Interdisciplinair ontwerp ernaast. Zo taste ik zoveel mogelijk af van nieuwe ontwikkelingen, leerde velen verschillende technieken om mijn narratief bedding te leren geven. Het jaar dat ik een Minor Interdisciplinair Design studeerde onder begeleiding van

Kristina Andersen, kwam ik het meest tot mijn recht. Dit voelde ook als het dichtsbij mijn kern uitkomen, wat is gaan leiden tot het studeren van de Master Crossover Creativity.

Kristina legde ons het vraagstuk voor:

"Hoe zien de tuinen van de toekomst eruit?"

Ik ontwierp een molton tafelkleed met ingezaaide kiemzaden volgens een decoratief patroon. Als kwetsbare kiemzaden op een molton binnentuin, waar geduld en vertraging met respect voor groei samen kwam.

Die natuur, onze voeding tot verbinding. Dit werk exposeerde ik in Milaan gedurende de Fiera Milano in Salone di Mobile 2008.

NEW GARDENS 2008

There is a field of tension between fashion, gardening and social encounter. "The New Gardens" project suggests new areas for playful cultivation. With a NEW GARDEN cloth on the table, we can all sit together and eat. Under our plates and all around us is the quiet murmur of growing things. The smell of the herbs as they unfold. This table cloth is not so much a decorative object but rather a return to basic needs; of eating, growing, of sensing the world around us, of meeting each other. Like crop circles in fields, the rings of cress growing on the table. It is both out of this world and perfectly ordinary.

Fiera Milano. (Milan Furniture Fair.) Selected by WDKA for product exposure "That's Design" - New gardens 2008

"Her artwork are expressions of concerns and ideas arising out of her ongoing exploration of the senses." - Kristina Andersen-

Door mijn atopisch eczeem werd ik in 2015 het land uitgeduwd. Ik vluchtte als "zoekeling" naar een betere grond. Mijn vlamme, blarende, jeukende huid zorgde ervoor dat ik zoveel pijn had dat ik zo nu en dan me afvroeg of ik het kon overleven. Ik moest de gok wagen en een ander land gaan verkennen waar meer zonuren mij wellicht zouden helen. Ik belandde in het midden van de Casentino Valle, te Bibbiena, Toscane, Italië. Acht maanden in het jaar ademde ik vrijer, werden mijn ogen beter, en bovenal vertrok mijn eczeem na de 1^e 3 weken als sneeuw voor de zon, en dat na 19 jaar lijden. Ik leerde van Annamaria Stignani, een oude dame in het dorp om me te verbinden met de natuur. Ik nam de tijd om me iedere dag te verbinden met de natuur, ik ging in gesprek met de zon, en met moeder aarde en vroeg mij energie te geven met de belofte dat ik die door zou geven.

Afgestudeerd als 3D Mode Vormgever, Product design en interdisciplinair ontwerper, ofwel Kunstenaar met een breed pallet van tools en technieken in handen, naar iemand die door mijn hospitality ervaring, ook ervaringen leerde creëren. Dit resulteerde o.a. in de vorm van producties, waarin ik een constante verbinding met de natuur opzocht. Picknicken aan de rivier, donker concerten, leiderschapstrajecten in off-the-grid plekken. Naar vandaag de dag als interieurontwerper en artdirector van Fort Honswijk, daarnaast ben ik onderdeel van de organisatie bij Vrijhaven Zwier bij de Vinkeveense plassen. Met zo nu en dan een klus voor Netflix, ofwel Curiousfilms waar ik freelance werk deed als locatiescout (o.a. voor *Fertility Fraudster*.)

Ook ben ik n.a.v mijn leven in Italië wijnimporteur van biodynamische wijnen geworden, waar ik de holistische benadering tot agricultuur leerde kennen en dat eigenlijk in mijn optiek ook in het symbioceen gedachtengoed valt. De wijnproeverijen die ik daarbij geef zijn vooral op basis van je zintuigen gebruiken. "Wat ruik ik, voel ik, zie ik?" Met als doel te prikkelen tot het verbinden met de natuur middels de ideeën van de god Bacchus door natuur(wijn), plezier, verbinden en gastvrijheid samen te brengen.

HOOP

Mijn hoop ligt in een wereld waar we erkennen dat we onderdeel zijn van de natuur, dat we symbiotisch zijn, en als we beter voor "de natuur" zorgen, zij ook beter voor ons kan zorgen. De hoop dat we samen de beweging kunnen maken om de natuur in eren te houden, om samen met de natuur te groeien, i.p.v. tegen de natuur in of ten koste van die natuur. Dat we als maatschappij leren bewuste keuzes te maken, en dat "de natuur" als ons goud gezien wordt.

Ik hoop ook dat we in verbinding met die natuur leren te komen, en daar samen beter voor zorgen. We begrijpen dat het huidige antropoceen denken niet meer voor het geheel werkt. Dat we allen voeding van de natuur nodig hebben, en dat het stuk land waar je je voeten neerzet je altijd zal omarmen. Dat we ons realiseren dat als wij op een dag moeten vluchten empathie en social skills erg noodzakelijk zijn om ergens te kunnen aarden.

Ik hoop op liefdevol omarming van de medemens. Een tijdperk dat aanbreekt waarin we elkaar als mensen bekijken en niet vastlopen in discriminatie en differentiatie. Een tijdperk waarin meer begrip komt voor de bewegende mens, "de zoekeling", "de vluchteling", immigranten en migranten. Waarbij een terugblik doen naar onze geschiedenis, en in onze bloedlijnen erkennen dat we allen van generaties van migranten komen. De klimaatmigratie zal weer zorgen voor nieuwe culturele kruisbestuivingen. Dat we als mens begrijpen dat we samen moeten gaan werken om op deze aardbol te kunnen blijven leven. En ons niet verliezen in onze verschillen, maar ons verenigen in onze overeenkomsten.

MCC

Ik hoop met de Master Crossover Creativity, van mijn machteloze gevoel af te komen en de beweging werkelijk in gang te kunnen zetten, mijn gedachten te kunnen onderbouwen middels literatuur en onderzoek.

Over 3/5 jaar zie ik mezelf ingehuurd worden als changemaker van de maatschappij. Iemand die gevraagd wordt mee te kijken en denken in projecten als: verbinding met de natuur en of het gesprek te voeren over de klimaatcrisis. Ik hoop op een positieve manier impact te kunnen maken. Iets wat perspectief biedt te creëren.

Tegen die tijd heb ik een beweging in gang gezet, waar mensen bewuster kiezen, duurzamer kiezen in alle producten die ze consumeren en waarbij zij bewust zijn van hoe zij zelf de natuur zijn. De beweging van omarming, samenwerking en verbinding. Geen selfies maar Natfies (foto's in verbinding met natuur) of symbies (beeld van symbioceen samen zijn)

Ik ben dan die Changemaker, die zorgt voor positieve veranderingen.

De mensen die ik tegen het hoofd zal stoten zullen mensen zijn die het goed hebben zoals het nu is. Die de zorgen van het alledaagse vullen met geld verdienen en kinderen voeden, om vervolgens het geld in te zetten voor vrij genomen dagen en momenten met elkaar middels dure vakanties.

De mensen met rechtse gedachten.

De mensen die het kapitalisme hoog hebben zitten.

De mensen die niet openstaan voor veranderingen.

PROJECTEN:

1) THE TRIGGER on BETTER TAKING CARE OF OUR PLANET/ TAKING CARE OF GRANDMA NATURE

Wat zorgt ervoor dat mensen beter voor de natuur gaan zorgen in een stedelijke context?

- Onderzoek naar het vraagstuk/de vraagstukken: Wat is de TRIGGER waardoor mensen in een stedelijke context beter zorg gaan dragen voor de natuur? Wat is "natuur" in de stad?
- *Kritisch reflecteren*: Wat is er al gedaan? Welke kunstenaars, filosofen, wetenschappers uiten zich over verbinden met de natuur?
- Onderzoekend ontwerpen: Welke kleine interventies kan ik bedenken en uitvoeren? Als een robot warm moet zijn om mee te verbinden, moet het gras in het park dan niet ook warm zijn? Ook bij BioArt lab sessies wil ik op basis van materiaal en techniek de "Trigger" of verbinding onderzoeken.
- *Transdisciplinair verbinden*: Dick Swaab interviewen over hoe ons brein verbinding aanlegt met andere entiteiten op neurologisch niveau. Interview met een Natuurmonumenten, Jane Goodall over de verbinding met de natuur.
- Interview met kunstenaar Zoro Feigl, Floating Field. Wat doet een landschap interventie met mensen en hun verbinding met de natuur?
- Plastic Whale Marius Smith, interviewen over het effect wat hun bedrijf heeft op de stedeling.
- *Impactvol vernieuwen*: WHAT IF ...Nog in brainstorm fase...vb. roepende straattegels "Au" zeggen als iemand iets op straat laat vallen. "Rent a net" (een netje die je uit een rek kan pakken, zoals fietsverhuur), bij het inleveren van plastic, blik of karton krijg je Ov - punten/elektrische scooter of kan je sparen voor het

3d printen van ... een herbruikbare koffiebeker of voor producten van Brauzz. etc of begroeide of "groene" treinstations.

-

2) **"WE - THE FUGEES" / DUTCHIES under WATER** naar de band "The fugees " met Lauren Hill, Wyclef Jean en Pras.

Wat nou als wij op een dag moeten vluchten wegens de klimaatcrisis?

- Onderzoek doen naar het vraagstuk: Wat nou als wij vluchtelingen worden wegens de klimaatcrisis?
- Wat weten we nu al? Contact leggen met onderzoekers, wetenschappers o.a. Rolf Schuttenhelm, investeerder & ondernemer Corné Melissen, en kunstenaars, Asyls, klimaat vluchtelingen,
- Onder een zo breed mogelijke doelgroep onderzoek doen op het station, wat zou je meenemen als je nu door het verhogen van het waterpeil moet vluchten? Waar zou jij heen gaan? Wie hebben er straks profijt van de klimaatcrisis? Wat hebben we nodig voordat het zover is?
- *Ontwerpend onderzoeken: spel creëren om met mensen de vluchteling te spelen "ik ga op de vlucht en ik neem mee" of Het water naderd watvoor veranderingen heeft dat nodig om ermee om te kunnen blijven gaan? Steden die op het water drijven?*
- *Impactvol vernieuwen:* nog in de brainstorm fase ...What if...? Gaan we dan weer in amfibie auto's rijden? Hebben we fietsen nodig met een opblaasbootje eromheen? Gaan we allemaal reddingsbootjes aan de buitenwanden hangen? Dragen we dagelijks een wetsuit? Creëren we meer bossen en moestuinen in het water? Gaan we steden op het water bouwen? Platform/bedrijf creëren voor klimaat-migranten waar ze gelijk hun energie /tijd kunnen inzetten voor het vergroenen en verduurzamen van Europa. Zonder werkvergunning ertoe kunnen doen. Gaan we het water
- *Transdisciplinair verbinden:* Met wetenschappers, ondernemers en klimaat vluchtelingen om de tafel zitten.

-NET WERK - NETWORK - NET WERK - NETWORK - NET WERK - NETWORK - NET WERK - NETWORK - NET-

TAKING CARE OF GRANDMA NATURE

IMPACT ENTREPRENEUR:

Marius Smit, Plastic Whale: Impact entrepreneur | Founding Partner Cathedrall |

Keynote speaker about the power of DOISM

Berend van Zanten: Duurzame Jonge 100 | Groenemorgen | Werkt aan de groene wereld van morgen Oase | D-K

WALLIEN - ecofriendly water wear (Olivier Wallien, mijn vriend

Mariska Griffioen: Zwier,

Igor Sancisi: leegstand entrepreneur, Fortificatie b.v., Novanta Boetiek Hotel,

Thijs Biersteeker: kunstenaar

WE THE (RE)FUGEES

NGO:

Sophie Kloos: Asyls Director

Marieke Vreeken : Policy Advisor on Asylum, Migration & Rule of Law for Dutch Greens in EU Parliament

Matty Verburg Senior COI Officer at VluchtelingenWerk Nederland

Rosan Eijkelenburg Project Manager bij MÈdecins Sans Frontières (MSF)

Media

Silvany van Velsen (zus) DPG - media Specialist Flair en Flow Nederland

Aimee Kiene, Volkskrant Magazine editor in chief

Nicolaas Veul, Telvisie en documentaire maker, De klimaatverkenner